Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4889 — SIX PAGES — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 26

Thứ sáu 19 Mai 1933

Ngày 25 tháng tư (thiếu) năm Quí-Dậu

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO

Một năm........ 12$00
Sáu tháng........ 6.50
Ba tháng........ 3.50
Mỗi số.......... 0.05

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm.

A LOUER

Báo xuất-bản hằng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Cờ dây thép đề: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN VĂN CỦA
CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

Nº A 1684

CHÁNH-PHỦ SẼ ĐỐI PHÓ THẾ NÀO VỚI

BƯỚC TƯƠNG LAI

của bạn thanh niên học thức vô nghiệp

Thanh niên, thanh niên hăng hái làm sao! Hăng-hái trong tất cả mọi việc đủ các phương diện; nhưng.., người ta nói, cái gì ứ quá không hư thì nổ; cũng như lòng hăng hái của thanh niên mà phải bị cái sức mạnh của cái phản động-lực nào làm cho kiệt đi, tức nhiên là nó phải tan-nát ra vậy.

Trải qua thời kỳ phôi thai, thanh niên, như cái bông mới nở, hương nhị còn nực nồng. Như cái chồi mới nẩy, nhánh lá còn tha thướt quí hóa thay. Song rồi đây, chồi kia lớn lên đã tom góp được những gì để thành được một thứ cây đáng giá. Bông kia trổ rụ, đã lượm lặt được những chi để thành ra một thứ trái ngọt-ngon? Một nỗi, cây kia dầu đáng giá, trái kia dầu ngọt ngon; đốn nó đi, bẻ nó xuống, mà bán chẳng ai mua, thì để vậy lâu ngày nó phải mục phải thúi, đáng tiếc!

Thanh niên cũng vậy, trải qua thời kỳ phôi thai là cái thời kỳ chưa biết chú trọng đến buổi mai sau; bây giờ đây đã đến lúc ra đóng góp với nhơn-quần; một người tốt-nghiệp vậy, một người tú-tài vậy; cũng như nhánh rọ đã thành cây, bông kia đã thành trái, kẻ khoa cử bao giờ cũng mong mỏi và hết sức bày tỏ mọi điều khuynh hướng của mình để được làm một người trọng dụng mà không nửa cũng là một người ích dụng cho xã-hội, cho quốc-gia.

Song, hình như hầu hết những sự trọng dụng hay ích-dụng kia kẻ khoa cử đều đem giao cái sanh mạng của nó cho Chánh-phủ, để ỷ-lại vào các sở công. Than ôi giờ đây họ cũng đã đặt mình trong cái số kiếp của cây kia trái nọ rồi đây cũng mục cũng thúi, vì các công sở không thể nào tiêu thụ kịp với số khoa cử, bởi số khoa cử xuất thân ngày một thêm đông; mà gặp hồi kinh tế khó khăn nầy, Chánh-phủ phải cần đến sự tiết kiệm. Chết nỗi! các công sở đã thi hành cái chánh-sách bế môn lại còn kèm thêm cái thủ đoạn sa-thải. Một người có bịnh uống thuốc xổ, thì làm gì dám ăn, quan lại còn phải bồi hưu, tài gì mấy tay khoa cử chen vào đó được.

Xoay qua nghề khác ư?

Giờ giùng thay, các tay khoa cử đã thất vọng, thanh niên đã thất vọng, thì đâu còn nghị lực để phấn đấu với đời, huống chi môn học đã hẹp hòi ở trong cái phạm vi quan lại, thì bây giờ đây có đem ra làm việc chuyên môn phỏng có được chăng? hay là phải chịu vô nghiệp.

Vô nghiệp, ôi! Thanh niên có học mà vô nghiệp; nếu không thành ra kẻ thất chí chán đời, ảo não cảnh phồn hoa vật chất rồi đâm ra thèm thuồng chốn nước biếc non xanh, ẩn mình vào cõi trời mây man mát, thì cũng trở nên hạng quá khích hung hăng, bao giờ cũng vẫn hằm hừ căm tức.

∴

Một cái tai hại về buổi mai sau, do bạn thanh niên có học bị vô nghiệp, vẫn là cái tai hại đáng ghê sợ, cái tai hại ấy không phải chánh-phủ ở đây không thấu rõ song chánh-phủ cũng như ai, cũng ở trong cái hoàn-cảnh bất ngờ, cũng kẹt mình vào buổi đó kinh-tế nguy-nan. Dầu sao đi nữa chánh-phủ cũng phải gắng lo với cái thiên chức của mình là đề đắc hay nói rõ hơn là tiêu thụ bọn thanh niên học thức, để khi ra đời họ khỏi lâm vào cảnh vô nghiệp.

Vì vậy, quan Toàn-quyền Đông dương đã ban hành một đạo nghị đề ngày 8 Avril 1933 để kỳ tựu trường tới đây chánh-phủ lập một ban học chuyên môn về thương-mãi tại trường Trung-đẳng Petrus-ký ở Saigon. Ban học về thương mãi nầy mỹ ý của chánh-phủ là cốt giúp cho bạn thanh-niên học sanh thêm một mớ tài liệu hạp thời, để khi ra đóng góp với tuyết sương có thể một mình tự kinh doanh lập sản mà không phải trong mong vào mấy cái ghế ở các sở công. Cái sáng kiến nầy «tùy thời mà nảy nở» song đó cũng là sự lo xa, phòng trước của chánh-phủ đối với cái thảm trạng vô nghiệp của bạn thanh-niên học thức sau nầy, nhưng.... cái tài liệu ấy chỉ giúp ích cho hạng thanh-niên có thừ tự, có của tiền nhiều, mà hạng nầy chỉ là một số ít thôi, ngoài ra thì còn biết bao nhiêu kẻ khoa cử có tài phải bấm mình trong

(Coi qua trương nhì)

Một người nọ bị cha vợ và em vợ đánh mang bịnh nặng

Vì gây lộn với chồng, nên vợ của tên Trần-văn-Tam, ở làng Tân-thới (Hốc-môn, Giadinh) bỏ nhà chồng, về ở với cha mẹ, cách đây đã hai tháng.

Hôm kia, vợ của tên Tam cậy một người quen mời tên Tam lại cho mình nói chuyện.

Tưởng vợ vời lại để giả lã, Tam đi liền.

Song vừa bước chơn vào nhà vợ, Tam bị cha vợ và hai thằng em vợ, kẻ gậy người tay, xúm lại đánh va túi bụi.

Anh chồng vô phước ấy bị trọng thương nên đã nằm nhà thương Gia-định điều-trị, còn ông cha và hai chú em vợ quí hóa kia bị bắt liền sau khi đánh rể rà anh rể.

NHỰT-KÝ

Cắn lưỡi kiện Bảo-Kê

Người lo hậu mà không lẻ mất là mấy tay mướn bảo-kê. Tùy thế lực mướn bảo-kê hoặc 20.000, hoặc 10 000, hoặc 5 000 đồng, để khi mình một mai đi rồi, vợ con lãnh lấy số bạc của hảng Bảo-kê bồi thường mà làm vốn. Bởi vậy xứ nầy nổi lên biết mấy hảng bảo-kê. Xứ nầy, biết mấy người mướn hảng Bảo-kê. Người có hảng Bảo-kê thường hay ỷ thế dọc ngang. Bàn nhân nghe kẻ nào có hảng Bảo-kê thường hay sợ. Sợ đụng tới nó, hảng Bảo-kê kiện mình phải thường bồi. Ôi, cái dại-dột cái ngu-dốt của người đời biết bao mà đo lường. Người có hảng Bảo kê, chẳng phải mướn một hảng Bảo kê tay có tiền mướn không biết mấy hảng. Bởi vậy mới ỷ mình, chết cách nào hảng cũng phải thường. Làm gì không dám làm. Chơi gì không dám chơi. Dầu lấp dây thắt họng, hay là lấy dao mổ bụng cho thiên-hạ tróng vào mà chơi cũng không nhát-nhát. Huống gì thứ ngồi xe đạp chạy như chim bay ngồ xe hơi xả máy. Huống gì đi tàu đi thuyền, đi xe, đi ngựa, đi máy-bay. Thậm chí ngó trăn rồi, đắm sắc sai tình, hoang dâm vô độ, chẳng may mà có thác đi nữa, hảng Bảo-kê cũng phải thường. Bị nghĩ vậy nên người có Bảo-kê ỷ lắm. Bởi ỷ vậy mới có vụ kiện lạ lùng: «Cắn lưỡi kiện Bảo kê».

«Một gã thanh niên, con nhà giàu, có bảo-kê, đêm nọ cặp tình nhân ngồi xe hơi đi ăn nem Thủ-đức. Phải biết, trai tiền gái sắc, gặp nhau, hễ càng quen thuộc nết, càng dan-díu tình, thì có lạ chi chẳng. Vui đầy tháng, cười trét đêm cũng chưa rằng phỉ. Kể gì trăm ngàn đổ một trận cười! Vì vậy mà khi lên xe sốp-phơ mở máy, hai người có biết xe chạy tới đâu. Mãn có ôm ấm nhau không lìa, hun hít nhau không hở mà sốp-phơ ngồi lóng nghe êm ru, tưởng như hai người mê giấc.

«Tới Thủ-đức rồi cô!» Cô với hầu mới hay, buông nhau đứng dậy. Vào quán, nem rượu linh-đình, ăn uống ngoã-nguê, chẳng ngớt chén thù chén tạc. Một giờ sáng mới ra về. Cô rọ kèo nài cho đặng vài chục nem, đem về cho chị!

Lên xe về, nghĩa càng mặn-nồng, tình càng thấm-thía. Cô với thầy không ngủ mà mê! Thì cũng ôm ấm nhau, hun hít nhau mà quên đàng sá. Rủi đâu, xe xuống dốc cầu Bình-lợi, đụng phải xe bò chở măn. Đụng mạnh đến đỗi xe hơi quay đầu, vun đít. Tưởng không hại đến người. Dè đâu lại coi. sốp-phơ thấy thầy với cô nằm trên vũng máu. Đỡ dậy, thầy đứt lìa chót lưỡi, cô đứt tiện răng vàng! Bảo-kê không chịu thường thầy mới tới tòa đâu cáo. Trạng sư nguyên cáo ỷ mình có giao kèo, lo gì. Chết cách gì cũng phải đền, tại cách gì cũng phải bồi. Trạng-sư bị cáo là trạng-sư của hảng Bảo-kê, không chịu bồi, nên tìm cớ đem bịnh cho lương y khám xét. Khám xét rồi lên ón chứng quyết rằng thầy nọ không phải bị kiến xe cắt lưỡi, hay là bị cắn mà răng của thầy cắn đứt lưỡi thầy. Rõ ràng răng cô nọ cắn đứt lưỡi thầy này. Nhờ án khán bịnh vì chứng, trạng-sư của hảng Bảo-kê, khi đời xử, nạp lý đoán và cãi có một điều:

«Khi xe đụng, thầy nầy làm gì le lưỡi ra trong miệng cô kia, rồi nổi, xe dội tới, răng cô cắn đứt lưỡi thầy?»

Rao cho các nhà có bảo-kê hay, rủi cách nào hảng bảo-kê cũng thường, duy rủi về cách chơi ác ấy, dầu đứt trọn cái lưỡi hảng cũng không thường, chẳng lựa là đứt chót!

MỘNG-HUÊ-LẦU

Những án lớn bên Pháp trong năm vừa qua

Cái án Gorguloff ám sát tổng thống Doumer

(Tiếp theo)

Gorguloff ra trước quan tòa, thái độ kiêu bảnh, phách lối. Mỗi lần va nói, là một bài diễn văn dài. Có khi va kêu gọi: «Nước Pháp! Bớ nước Pháp! Hãy nghe ta». Rồi va nói mãi...

Quan chánh tòa Eugène Dreyfus, đã có đủ nghị lực, quyền hành mà xử cái án nầy, cũng không làm cho Gorguloff nín được, để cho va nói đã đời rồi thôi.

Tuy cái dọng nói của Gorguloff có hơi phách lối, song lời nói của va không phải lời nói của đứa điên khùng. Những người có coi xử hôm ấy đều thấy rằng, trong khi khai, Gorguloff có cái trí nhớ lạ lùng, và trả lời một cách khôn khéo với những câu hỏi «khó chịu», và bao giờ cũng đổ thừa rằng va giết người vì có cái «sức bí mật» trong lòng của va xúi dục va.

Nhưng, trong những lời khai của Gorguloff, cái mặt thiệt của đứa sát nhơn Tổng-thống Doumer đã ra một cách rõ rệt...

Gorguloff có khi sống nhờ làm tình với những bà già, nhờ làm thầy thuốc rồi giúp cho người ta phá thai. Bên phương Tây, không có cái chế độ đa thê, thế mà Gorguloff một mình có khi đến hai ba vợ...

Nếu Gorguloff là một thằng điên, như lời của lương y chuyên môn của Trạng-sư Géraud đã nói, thì va cũng là một thằng điên... đủ trí khôn, và quỉ quyệt...

∴

Trong cái phòng trống trơn của tòa Đại-hình, chỉ có mấy nhà viết báo ngồi mà thôi. Thình linh, một cánh cửa bên hông tòa mở ra, rồi một đám trạng-sư và nữ trạng-sư ào vô, choán mấy cái băng sắp dài theo sau những băng để cho chúng nhơn ngồi. Có nhiều ông trạng-sư, hết chỗ ngồi, nên phải ngồi chồm hổm dưới đất.

Rồi người ta cho công chúng — những người đã có kiên nhẫn đợi lâu trước tòa — ào vào để choán mấy cái băng còn trống.

Phòng nhóm của tòa Đại-hình bây giờ ồn ào.

Thình linh, một tiếng chuông làm cho dứt cả tiếng cười, tiếng trò chuyện. Oai nghiêm chỉnh tề, quan chánh tòa Eugène Dreyfus bước ra, theo sau có ông Chưởng-lý Gaudel, và hai ông phó Barnaud và Vitlette.

Quan chánh tòa Dreyfus nói lớn lên.

— Phiên tòa đã khai mạc.

Song phiên tòa chỉ tạm khai mạc ... vì chưa có Gorguloff, cũng chưa có các quan Thẩm-án ở đó.

Quan Chưởng lý Gaudel xin thêm một thị sự thứ ba nữa, là quan tòa Peyre, và thêm hai ông Thẩm-án.

Tòa vào trong một chập rồi ra, có đủ mặt hết.

Quan chánh tòa.— Dẫn bị cáo nhơn vào.

Gorguloff bước vô, cái mình mầy vạm vỡ của va mặc một bộ đồ mới, tinh hảo, nhưng có hơi rộng.

Chào sơ ba ông Trạng-sư biện hộ cho va, rồi thì Gorguloff ngồi xuống.

Dưới cái «rừng tóc» quăn, cái trán của Gorguloff, cao và rộng, có bốn đường chạy song song với nhau.

Nhưng cái mà người ta chú ý nhứt nơi mặt của Gorguloff, là cặp mắt nhỏ và tròn của va. Cặp mắt lạ lùng! Không tỏ dấu gì hung dữ, không tỏ dấu gì bí hiểm cả!

Quan chánh tòa Dreyfus biểu ông chánh thẩm án Lelong và 13 người thẩm án kia thề xong, thì đến phiên ông Lục-sự Wilmès đọc tờ buộc tội.

Trong khi ông Wilmès đọc, thì Gorguloff, nghiêng đầu qua mộ bên, lầm thầm trong miệng những câu gì không rõ. Lục sự đọc dứt tờ buộc tội, quan chánh tòa Dreyfus nói:

— Cứ theo tờ buộc tội nầy, thì anh bị cáo về tội cố ý giết quan Tổng-thống Doumer.

Gorguloff đứng dậy, chào ông chánh tòa một cái rồi nói: — «Trời đã xử cho tôi việc ấy.

Quan chánh tòa. —Lát nữa anh mới được nói:

Trước khi kêu chứng ra hỏi, thì Trạng-sư Géraud xin phép nói trước.

Rồi liền đó, ông đọc đơn xin phép cho hai ông đốc-tơ Logres và Legrain (là hai ông lương-y của ông xin để bác lời khai của lương y chuyên môn của tòa) được tự do khám nghiệm và rõ chuyện với Gorguloff, trong khi tòa định.

Trạng-sư Géraud.— Tôi rất tin cậy vào sự quyết định của quí ông. Tôi xin như vậy, vì không muốn cho vụ nầy phải dây dưa, đình lại đến phiên nhóm sau. Dư luận đang xao xuyến g. và muốn cho tòa kêu án liền, dầu tòa kêu án sao, dư luận cũng chịu.

(Còn nữa).

Tại nhà hội Khuyến-học

Ông Trần-văn-Đôn

diễn thuyết về

BỊNH THIÊN THỜI

Một ông lương-y danh tiếng, mà lại bàn đến một chứng bịnh hiểm nghèo, thì không phải là một việc không nên chú ý đến.

Tối thứ tư vừa qua, một đám thính giả rất đông đã đến nhà Hội khuyến học Nam-kỳ ở đường Galliéni để nghe ông Đôn, nói về bịnh thiên thời.

Diễn giả, chúng tôi không cần phải giới thiệu, trong gần hai giờ đồng hồ, đã cắt nghĩa rành rẽ nguyên lai, cách tràn lan của bịnh thiên thời khắp thế giới, những nguyên do và những cách truyền nhiễm, cách đề phòng bịnh thiên thời.

Diễn xong, diễn giả được cử tọa hoan nghinh đặc biệt.

Vì thầy không rõ, một bà già té xuống hố bị thương nơi đầu

Hôm kia, vào lúc tối, một bà già tên là Nguyễn-thị-Được, ở hạt Gia-định, đi đến nhà một người bà con.

Vì bà đã già cả, cặp mắt lu lờ, phần thì đường tối, nên bà sẩy chơn té xuống một cái hố, bị thương nơi đầu.

Hiện giờ bà già xui xẻo ấy đã được nằm dưỡng bịnh tại nhà thương Gia-định. Bịnh tình bà không có gì nguy cả.

Từ nay về sau, mỗi tuần ở nhà hội khuyến học có một cuộc diễn thuyết. Mỗi tuần, chúng tôi sẽ cho độc giả hay, để vị nào có thể đi nghe được, cũng nên đi nghe, để học một hai điều hay mà mình không thể biết hết.

Hương-truyền

Số người lên xuống thang máy ở Nhiêu-do

Ở thành Nhiêu-do, nếu tính số người đi xe-lửa trên đất hay dưới mặt đất thì đã nhiều rồi, thế mà hãy còn kém số người lên xuống thang máy ở các nhà cao nhiều từng gọi là «khêu Trời» ở Manhattan.

Người ta nói số người lên xuống 12 000 cái thang máy của mấy trăm nhà ấu cao từng mỗi ngày có 9 000 000 người.

∴

Cái cây làm chủ đất

Thuở nay chỉ người mới làm chủ điền viên được chớ ai nghe nói cây mà lại làm chủ đất được. Mới thoạt nghe, tưởng ai cũng lạ lỗ tai lắm.

Ở bên Huê-kỳ trong thành Athens có một cây dương lớn già rồi chung quanh có một cái hàng rào ở trên đó lại để một miếng đá cẩm thạch khắc mấy chữ như vầy: «Vì tôi có tình yêu cây nầy và theo ý tôi muốn thì lúc nào cây nầy cũng sẽ có người bảo hộ nó, nên tôi làm tờ chúc ngôn để lại cho cây nầy làm chủ 806 trăm thước vuông ở chung quanh đó».

Ở dưới ký tên William H. Jackson.

Hỏi ra thì người ta thuật lại rằng ở Athens có một vị quan năm tên Jackson trước khi Âu châu chiến cuộc vẫn là một tay nghiệp chủ lớn ở vùng đó, mỗi bữa sớm mai ông ta đi dạo vườn chơi thấy cây dương ấy còn tơ và nhánh lá xinh đẹp nên ông ta lấy làm thích. Cây ấy càng ngày càng lớn ông ta càng lo sợ chúng chặt nhánh bẻ nhánh, nên ông ta mới quan chưởng khế lại mà thị chứng tờ chúc ngôn ấy; thành ra mấy trăm thước cây chung quanh đó là sự nghiệp gia-tài của cây ấy.

Thật là ở bên Huê-kỳ hay sanh ra nhiều chuyện lạ hơn hết.

∴

Một vị lương-y đòi tiền săn sóc mẹ

Ở bên Luân-đôn có một vị lương-y tài tên là Dr Robert Wold mới đây vào đơn vô Tòa kiện người anh phải trả tiền công của ông ta săn sóc bà mẹ trong 35 năm trường bà ấy mới khuất bỏ 94 tuổi. Khi bà tạ thế không hiểu tại sao bà lại để sự nghiệp cả thảy 130 000 livres cho con cái trở ra không cho ông Wold mà thôi. Vì vậy ông lương-y Wold tức giận phát đơn vô Tòa kiện. Tòa xử người anh phải trả tiền công cho ông ta 650 livres.

Đá ăn bánh không trả tiền lại còn đánh người bán bánh trọng thương

Tên Nguyễn-văn Nên, 26 tuổi, làm nghề bán bánh mì, hôm kia, vào 8 giờ tối đã bị hai tên Vàng và Tường đánh trọng bịnh, ở làng Thạnh-mỹ-An (Giadinh).

Thiếu tiền mà không muốn trả, hai anh nầy bèn ta rập với nhau, để «choảng» Nên một trận đặng trừ tiền.

Gặp Nên ở chỗ nọ, hai tên kia bèn lại gần kiếm chuyện sân si, rồi cả hai đập Nên kịch liệt.

Nên bị thương rất nặng nơi trán, đã được chở vào nhà-thương Giadinh còn hai cậu ăn bánh rồi trả bằng gậy kia, đã bị hương-chức bắt.

CHUYỆN TRONG XỨ

NAM-KỲ

Cuộc xổ số của Hội Chợ-phiên Biênhoa

NHỮNG SỐ TRÚNG:

Số 147 trúng 100 tấm giấy số của Học-xá Đông-pháp.

2 số dưới đây trúng mỗi số 50 tấm:
1219 7119

5 số dưới đây mỗi số trúng 20 tấm:
340 1734 2188 2830 5351

20 số dưới đây mỗi số trúng 10 tấm:
36 620 1051 1287 1411 1917 3210
3407 3516 4412 4507 4583 4854 5386
6729 7490 8224 9670 9733 9830

60 số dưới đây mỗi số trúng 5 tấm:
164 210 422 527 700 916 1063
1136 1186 1260 1446 4807 1987 2239
2347 2710 2927 3093 3146 3346 3405
3525 3921 3927 4542 4771 4803 5072
5190 5599 5697 5951 5989 6159 6409
6797 70 3 7015 7463 7482 7662 7695
7967 7984 8005 8049 8199 8494 8885
8889 9001 9042 9059 9144 9169 9300
9614 9687 9727 9908.

100 số dưới đây mỗi số trúng 2 tấm:
53 30[illegible] 440 473 655 732 736
836 90[illegible] 1045 1075 1125 1150 1248
1335 1600 1703 1935 2140 2187 2484
2723 2939 3026 3121 32[illegible]9 3233 3352
3371 3478 3546 3575 3617 3658 3675
3717 3786 3815 4051 4114 42[illegible]8 4291
1422 4462 1652 5014 5094 5215 5321
5506 5542 5553 5571 5596 5618 59[illegible]2
6128 6357 6364 6395 6507 6562 6635
6665 6744 6777 6811 7107 7136 7223
7248 7516 7591 7617 7678 7782 7814
7821 7886 8041 8299 8310 8320 8427
8457 8775 8807 8841 8899 9014 9011
9030 9156 9157 9168 9199 9117 9757
9767 9870.

Những số trúng phải đem trình tại Tòa-bố Biênhoa mà lảnh kể từ ngày nay cho đến 15 Juin 1933. Qua ngày ấy thì những số trúng mà không lảnh, sẽ bỏ vào hội Tương-trợ và Chẩn-tế Xả-hội tỉnh Biênhoa.

Cuộc đấu võ ở Thudaumot

Nghe nói ngày 3, 4, 5 Juin 1933, tại Thudaumot và Laithieu có thiết lập cuộc võ-đài rất kịch-liệt, các võ sĩ đi đánh khi xưa sẽ mời đến để tranh đấu với các võ sĩ anh tài lục tỉnh.

Khi tranh đấu xong, nếu sĩ là tay thiện nghệ, thì quan chủ-tỉnh, chánh Hội-trưởng hội Chẩn-tế Thudaumot sẽ ban cấp bằng khen tặng.

Tiền thâu vô cửa để giúp nhà Phước-thiện Thudaumot nuôi người già-cả, tật-nguyền, cô-quả.

Nếu như hội Phước-thiện mà có quyết lập võ tràng tranh đấu kỳ nầy, thì theo ý tôi tưởng nên chỉnh đốn cho hẳn hòi; lựa giám-cuộc công bình và thứ nhứt là lập kỷ luật thiệt rành phòng lúc ăn thua khỏi bề cải cọ.

Hiện nay, đã có hai võ sĩ đăng tên. Ấy là MM. Lê-văn-B., 22 tuổi, ở Gocông và Ng.-văn-Nhơn 20, ở Saigon.

KIM-SƠN.

TRUNG-KỲ

Một khẩu súng thần-công mới tìm thấy ở Hà-tĩnh

Hà-tĩnh. — Những người làng Phủ-đa (Hương-khê) hôm vừa đây, mới tìm được ở trong rừng 1 khẩu súng thần-công. Khẩu súng nầy có lẽ thuộc vào hồi cách-mạng Văn-thân rồi bị bỏ rớt trong khi quân lính thua trận.

Người ta đã chở khẩu súng cổ ấy về Huế để dùng vào việc đúc tiền thau.

BẮC-KỲ

Sở Mật-thám bắt được mấy người xài bạc giả

Namdinh. — Hôm 27 Avril vừa rồi sở Mật-thám Namdinh đã khám phá được nơi xài giấy bạc giả.

Tại Bến-hiệp, Quỳnh-côi (Thaibinh) ba người đã bị bắt về vụ nầy và đã bị giải sang giam tại đề-lao Namdinh, để sang tòa án tây xét. Sở Mật-thám có bắt được quả tang chừng vài ba chục tờ giấy bạc một đồng! — N.

Chừng tháng Juillet này, sẽ có tiền thau mới lưu-hành

Hanoi. — Thau mua ở bên Pháp đã qua tới Hanoi. Chừng tháng Juin nầy, sẽ đúc chừng 100 triệu đồng, cứ mỗi tháng đúc 10 triệu. Trong vòng tháng Juillet nầy tiền thau 1 xu đáng sáu đồng nầy sẽ tạm lưu hành tại ba tỉnh lớn ở Bắc-kỳ để xem nó ảnh-hưởng đến đường sanh-hoạt của dân quê ra sao rồi sẽ cho lưu hành khắp địa-hạt Bắc-kỳ.

Ngày 5 Mai 1933 Hoàng-thượng đã ban hành một đạo chỉ dụ cho phát hành thứ tiền mới ấy.

Trong trận bảo hôm 10 Mai hai người mất tích, một người chết đuối

Laokay. — Vì trận bảo vừa qua, bữa 10 Mai, sở Sơn-đầm Chapa đã báo cho biết rằng hồi 21 giờ rưỡi, đường Laokay — Chapa bị đứt ở cây số thứ 22 và 26. Cầu Nương-xen bị trôi, một người đàn bà chết đuối một người đàn-bà khác và con bị mất tích, đường điện-tín từ Laokay — Chapa bị đứt, phải trong 7 ngày mới sửa xong. về việc chở các thơ từ phải đình lại.

Một tên xa-phu đang kéo xe bị gió độc ngã xuống chết

Hôm trước, hồi 5 giờ, 1 viên cảnh-sát tây đi tuần tới phố hàng Bồ (Hanoi) thì có người báo rằng có 1 tên cu-li xe chết ở phố hàng Cân.

Viên cảnh-sát vội tới nơi thì thấy quả có một đám đông người tụ tại trước cửa nhà số 44 phố hàng Cân, coi một người cu-li đã chết.

Theo như lời cậu Ng.-v-Tước 23 tuổi, nhà ở số 41, và cậu Nguyễn-v.-Ve 22 tuổi, nhà ở số 50, cùng phố ấy là người đã được mục kích tất cả các việc kể lại thì: « Vào khoảng 4 giờ 30, người xa-phu bất hạnh kia kéo một người đàn-bà vừa chạy tới số nhà 44 thì bổng ngã gục xuống. Người hàng phố trông thấy vội ra xem thì thấy miệng người xe kia đã méo, răng cắn chặt mà mắt thì trợn lên. Lập tức kéo vào bên bờ rồi thì người đem nước, kẻ đem dầu, đồ vò thoa mãi cũng không thấy tỉnh; một lát thì người ấy thở hơi cuối cùng. Xét ra hẳn bị cảm nặng.

Còn người đàn-bà ngồi trên xe kia? Quí hóa thay! trong lúc lộn xộn, muốn khỏi trả tiền xe người ấy đã trốn đâu mất rồi.

Người xa-phu nầy tên là Đào-trọng-Ninh 31 tuổi, thường ở xưởng xe số 187 phố Huế, mà cái xe hắn kéo kia hiệu N. T. N. số 12, đã có chủ xe tới nhận.

Hỉ - tín

Tôi mới tiếp được tin mừng rằng ông Eugène Nguyễn-văn Đính, giúp việc cho Trạng-sư, đã định hôn lịnh lang là M Pierre Nguyễn-hữu-Lượng thơ-ký hãng Air Orient, sanh duyên với cô Marie-Antoinette Đào là lịnh ái của ông bà Antoine Nguyễn-văn-Dược, chánh thơ-ký ngoại hạng sở Mật-thám, hồi hưu.

Vì có tình bằng hữu với cả hai họ, nên tôi xin có mấy lời chúc cho đôi vợ chồng mới cầm sắt bén duyên trăm năm hòa hiệp.

TRẦN-THÁI-NGUYÊN,

Bước tương lai

(Tiếp theo trương nhứt)

cái số kiếp bèo trôi mặt nước, vô nghiệp linh đinh.

Như vậy, thì cái bộ máy tiêu hóa ấy của Chánh-phủ bày ra cũng chưa đủ sức để đối phó với cái tai hại vô nghiệp sẽ làm cho thanh-niên học-thức sau nầy, một là chán nản hóa ra vô dụng, hai là bực tức trở nên người quá khích. Bây giờ đây, Chánh-phủ nên tính thế nào để đối phó cho phù-hạp với bước tương-lai của bạn thanh-niên có học sẽ bị vô nghiệp? Hạng thanh niên ấy có bề chia ra làm ba phái, tuy cùng hấp thọ một sự giáo-dục mà sống trên đời với những cảnh ngộ khác nhau.

Phái thứ nhứt — Hạng thanh niên giàu có, chiếm một phần sáu (1/6) sẽ trở nên đại-tiền tư bổn. Hạng nầy được Chánh phủ tối dãi tử tế và cũng là cái mầm đẹp đẻ cho xã-hội mai sau.

Phái thứ nhì — Hạng thanh niên vô nghiệp bực-tức, chiếm ba phần sáu (3/6) hay là phân nửa, sẽ thành bọn quá khích. Hạng nầy bị pháp-luật làm cho tiêu diệt lần lần.

Phái thứ ba. — Hạng thanh niên vô nghiệp áo não, chiếm hai phần sáu (2/6) sẽ hóa ra khách chán đời. Hạng nầy được xã-hội dung túng cho cái sống thừa, song sẽ kiệt lần với thời thế.

∴

Vậy thì, đối với ban học chuyên môn về thương-mãi, Chánh-phủ mở rộng ra không phải là không ích mà lại là một môn học rất hạp với thời buổi văn-minh tiến hóa, rất hạp với cái thời buổi công-nghệ mở mang. Song ở xứ ấy nghiệp nông đã chiếm phần hằng số, ngoài ra các công cuộc làm ăn vất vả ở bờ ruộng cảnh đồng thì không có mấy nhà buôn to, không có bao nhiêu công-xưởng lớn. Cái tài liệu của ban học chuyên môn về thương mãi chỉ giúp ích cho một phần sáu thanh-niên hữu sản, và một phần sáu thanh-niên vô sản, được vào làm ở mấy hãng lớn và mấy nhà buôn lớn.

Còn bốn phần sáu kia, một nửa đi lần về cõi trăng ngàn gió bãi, tiêu diêu cùng đờn suối, chim trời, một nửa sẽ rãi rát ở khắp các châu-thành trong xứ để làm cái biểu hiệu vô nghiệp phá đời.

Vậy, lo cho bước mai sau của bạn thanh-niên, tức là lo cho trật-tự của xã-hội, sự lo xa ngừa trước cần kíp lắm thay; mà ban học chuyên môn về thương-mãi tuy hữu ích và cần có, song thiết tưởng nó cũng chưa đủ sức mạnh để ngăn cản cái tai hại về bạn thanh-niên có học vô nghiệp sau nầy, Chánh-phủ còn cần phải ban bố rộng ra những cái sáng kiến có thể thiệt hành trong cuộc phòng bị kia.

NGỌC-CÔN.

9 ĐÊM CHỚP BÓNG

1° « Sự-tích Phật Thích Ca », ròng là người Ấn làm tuồng;
2° « Chuyện trước mắt Phật », ròng là người Annam làm tuồng;

để giúp hội Nam-kỳ nghiên cứu Phật-học và hội Chẩn-tế ở Sadec
(Có quan Chánh Chủ-tỉnh Sadec đứng chủ trương)

Đêm 13-14 và 15 Mai 1933 tại chợ Sadec. | Đêm 16 và 17 Mai 1933 tại Cái-tàu-hạ.
Đêm 18 và 19 Mai 1933 tại Cái-tàu-thượng. | Đêm 20 và 21 Mai 1933 tại Cao-lảnh.

HÃY ĐỌC
CÚ BẠNG
TUẦN BÁO XUẤT BẢN NGÀY THỨ BẢY

SAVON THƠM

Ấy là mà có: 4 xu một miến, 2 xu một miến, 1 xu một miến

SAVON THƠM VIỆT-NAM KIM-KHÁNH
của hàng
SAVON VIỆT-NAM chế ra

Xin hãy mua mà dùng trong thời đại kinh tế nầy thử, dùng Savon nầy không hư da mặt, không nổi mụng và mùi thơm cầm lắm.

ĐỊA PHƯƠNG SAIGON-CHOLON

Cáo thị

Cho những người Phương Đông có súng đi săn hay là súng giặc có giấy phép cho không hay là đóng tiền.

Hạn theo điều thứ 19 và 20 tờ chỉ-dụ đề ngày 21 Avril 1918, và điều thứ 5 và 6 lời nghị định của quan Tổng thống đề ngày 13 Octobre 1919, các giấy phép sắm súng phải trình cho viên quan cai trị chỗ quận mình ở ký tên, mỗi năm là hai lần: từ ngày mùng một tới ngày 30 tháng sáu Langsa và từ ngày mùng một tới ngày 31 tháng chạp Langsa.

Lại chiếu theo lời buộc trong tờ châu tri của quan Thống đốc Nam-kỳ số 261 đề ngày 25 Septembre 1923 các người có giấy sắm súng khi trình giấy súng mình ký tên, thì phải một lượt đem luôn theo cây súng của mình đã biên trong tờ phép ấy.

Những người có giấy phép sắm súng ở *trong vùng Địa-phương*, mỗi năm:

1° — *từ ngày mùng một đến ngày ba mươi tháng sáu Langsa,—*

2° — *từ ngày mùng một đến ngày ba mươi ba mươi một tháng chạp Langsa, —*

phải thân hành đến tại phòng văn Sở chánh-trị Địa-phương, ở Saigon, nơi số 86 đường Espagne đem giấy phép và cây súng của mình lại, đặng làm cho đúng thể lệ đã buộc trong mấy tờ biểu văn nói trên đây.

Những người nào mà bất tuân, chẳng thi hành sự buộc mình như thế ấy trong những hạn kỳ đã định vậy, thì sẽ bị phạt theo phép chánh trị (hoặc cầm tạm hoặc lấy luôn cây súng) và có khi còn phải bị giải tòa.

Muốn bán

:—« oo »—

xe-hơi **FIAT** 16/18 mã-lực
số C. E. 566
CÒN MỚI
có đủ đồ phụ tùng

Xin hỏi nơi bổn quán:
IMPRIMERIE DE L'UNION
57, rue Lucien Mossard
SAIGON.

Khăn đen Suối-đờn

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tùy theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lấy nì tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lảnh hóa giao ngân, sở phí tôi chịu. Quí ông ở gần đây xin mời đến nhà trước xem máy đờn sau để bề lựa khăn cho vừa ý.

Bùng và nhiều gò kiểu mới giá... 3 $ 50
Bùng và nhiều gò hạng nhứt...... 2.50
Cẩm nhung nhiều giá.............. 2.00

NGUYỄN-V.-BÚP
Chủ Suối đờn

par Lai-thieu (gare) Binh-nhâm

Ai tín

Chúng tôi mới hay tin buồn rằng ông Jean Léon LÊ-THÁI-ẤT, nghiệp chủ ở Mytho, là nghiêm thân của ông Jacques Lê-văn-Đinh, bạn thân của bổn báo, mới thất lộc tại Mytho, hưởng thọ được 61 tuổi.

Lễ an táng sẽ cử hành vào ngày thứ bảy 20 Mai tại Mytho.

Chúng tôi có mấy lời phân ưu cùng ông bạn Jacques Lê-văn-Đinh và cùng tang quyến.

Xin để ý, còn y chỗ cũ

Có người lầm tưởng ông hội-đồng François Sự đã dẹp tiệm thôi bán hột xoàn ở 68 Bd. Bonnard Saigon. Tuy là ông ngăn phố cho mướn một phía, song còn bán hột xoàn vẫn y chỗ cũ. Chờ bán hết sẽ dẹp. — Trái lại lúng nầy còn 2 lố hột đầy, M. Sự lựa thứ tốt hơn hết để dành lại sau, xưa rày vì đi các nơi nay mới gom về tỉnh bán đổ bán tháo cho hết!

Vậy trong đồng bạn nhứt là ai có dịp cưới vợ gả con nên đến mua nữ trang kẻo hết phải mua nơi khác mắc hơn nhiều lắm,

Đây bán rẻ lạ lùng.

Muốn bán

Vì gấp đi nên muốn bán một cái xe hơi mui trần hiệu Renault, máy móc không trục trặt, 10 mã lực, 6 cái bánh xe còn tốt, bình accus mới. Đã có bảo hiểm. Đủ đồ phụ tùng. Có tùng ở đàng sau.

Giá........ 400 $

Muốn thử xin hẹn trước.
Muốn hỏi điều chi, xin đến.
240 đường Pellerin.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 19 Mai 1933.

	19-5	18-5
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-Pháp	9 84	9 84
Banque Franco-Chinoise	9 84	9 84
Financ. Fr. et C.	9 84	9 84
Hong-kong Shanghai	9 81	9 84
Chartered-Bank	9 84	9 84
Sté. Annamite de Crédit	9 84	9 84

∴

MỄ CỐC

Giá chở đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn, giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix	1870 à 1875
Paddy pour riz numéro 1	1.55 à 1.60
— n. 2.40 °/. Japon	1.43 à 1.48
— n° 2,50/55 °/. Java.	1.28 à 1.31
Paddy alimentaire	1.23 à 1.26

Một thầy giáo bị ăn trộm

Đêm 11 rạng mặt 12 Mai, có ăn trộm đến viếng nhà M Miên, giáo tập, ở đường Filippini tại Mytho.

Sau khi vơ vét một mớ quần áo giá chừng bảy tám chục đồng, quân gian ra đi mất.

Có bắt, theo lời khai của chủ nhà đã đi điều tra.

Chúng tôi tưởng nên cho các nhà chuyên trách hay rằng đường Filippini ở Mytho là một con đường thiếu đèn nên quân gian làm ăn rất dễ dàng. Các nhà chuyên trách nên để ý thêm vài ngọn đèn điện ở đó nữa, cho dân lành có thể ngủ an giấc lúc đêm khuya.

(2) — XÃ-HỘI ĐOẢN THIÊN TIỂU-THUYẾT —

Ông thầy chà

Tác-giả: Cô LIỄU-CHƯƠNG-ĐÀI -:- Tặng bạn chí thân PHI-BẰNG

Ngập ngừng một lúc lâu, ông cả Sum hỏi:

— Chú chủ ở dưới đi thẳng lên đây, hay là ở đâu về ghé truyện lại có việc gì không? Thôi, mời chú vô nhà chơi. À, đôn kỳ xưa tuy tôi có phiền chú về chuyện đó thật, nhưng bề nào cũng là núm ruột bà-con, bộ chú tưởng tôi giận thiệt sao? Không đâu, lúng nầy tôi mắc ề mình chớ mạnh khỏe tôi cũng xuống dưới chơi.

— Ai mà nói anh phiền anh giận giống gì ở đâu. Họ làm mai chớ tôi hay đâu đuôi đuôi tự sự tôi đâu có để xảy ra chuyện em giựt vợ anh kỳ như vậy. Đã lỡ rồi, anh chớ nê chấp làm gì; cũng tại nơi đàng gái hết thảy. Hôm nay tôi đi lên đây thăm anh sau cũng có chút việc riêng là việc hội-đồng. Thôi vô nhà rồi sẽ nói chuyện dễ hơn.

Trên bộ trường-kỷ, hai anh em họ Dương nhấp trà nói chuyện. Hỏi chuyện trời nước, đất ruộng một hồi, ông ký Chẩn nhập đề mở hơi:

— Trời ôi! tôi có dè đâu hai anh em mình lại gặp nhau hoài, chuyện gì cũng vậy hết; thì hồi trước cũng tại vợ con sắp nhỏ đó mà người lớn sanh rầy nay còn lộn-xộn nữa. Kỳ ra hội-đồng nầy trớ trêu làm sao anh em mình lại đụng đầu, chớ phải tôi biết anh ra tôi nhường cho anh ai dè đút đơn lỡ rồi, mới rõ lại có anh xen vào nữa. Anh em họ xúi biểu quá tôi mới ra, chớ ở nhà làm ruộng còn khỏe hơn đa.

— Không phải tôi muốn giành với chú đâu, chú nghĩ lại coi, tôi xin dự cử trước chú trót tuần lễ, ai ai cũng đều biết rõ hết; tại chú ở xa không nghe thì phải. Tôi chẳng ham gì cái chức hội-đồng, một lần ra tranh cử tốn bao nhiêu chớ ít ỏi gì sao? Sở dĩ tôi ra kỳ nầy là cũng có chút việc riêng đó thôi, chẳng dè chú lại khuấy công cuộc của tôi một lần nữa. Không nói giấu gì chú, mấy năm nay mùa màng thất bát quá, chú chắc hay chớ. Thiếu thốn người ta cũng bộn. đi vay đi hỏi trần thân khổ nhọc. Mấy năm trước xã-tri nó tới nhà năn-nỉ cho vay; mình không thèm bây giờ đi vay nó được hót hơi hết sức. Họ thấy mình suy sụp rồi họ lại muốn ra chiều khi-dễ nữa, bởi thế tôi muốn đắc cử hội-đồng trước cho thiên-hạ nể oai, sau đi vay bợ đâu họ thấy có làm nầy làm nọ cũng dễ cho.

— Anh nói nghe cũng phải, mà bây giờ đây anh già yếu rồi đi hội đi nghị lược bược. Tôi với anh ai thất cử không tốt gì đó, rồi xóm làng họ dể khi. Tôi thì biết chữ Tây tiếng Tây quọt-quẹt, có ý dễ hơn anh một thí. Thôi tôi tính như vầy: trong hai anh em mình một người rút đơn thì tiện mọi việc, chớ tranh giành nhau té ra đem tiền một nhà cho người dưng họ ăn uổng quá. Anh cũng chán biết, ra thì phải tốn hao, chẳng phải tôi chê anh nghèo hơn tôi nhưng anh không sẵn tiền, đi vay để lời càng nguy ngập hơn nữa. Chi bằng anh rút đơn không phải tôi có ăn tình gì riêng, anh có lợi mà tôi cũng có lợi. Anh thôi, tốn bao bao nhiêu tôi biểu chú hương-quản Kiêm là xương sườn của tôi đó chịu cho anh. Anh em đã hòa-thuận với nhau, tôi đắc cử rồi, anh muốn xin xỏ chuyện gì tôi sẵn lòng vùa giúp anh liền. Anh nghĩ thế nào?

Ngẫm nghĩ một hồi lâu, hương-cả Sum gãi đầu, bộ chắc là cân lợi hại trong trí, gục gặc rồi trả lời:

— Ối, chuyện như vậy cần gì phải nghĩ lâu dài làm chi cho thất công vô ích. Chú muốn tôi thôi cũng được, nhưng tiền tôi tốn hao đi lên đi xuống Mỹ làm quen lớn với ông nầy ông nọ cũng bộn, tính lại ngám ngám hơn ngàn rồi. Việc anh em không phải đòi tiền bọng gì, chú muốn tôi rút đơn thì trả lại số tiền kia và cho tôi mượn ít ngàn nữa vì tôi có việc cần dùng. ra giêng, hai tôi sẽ hồi thối lại cho chú.

Muốn cho đặng cuộc chủ Chẩn ừ hướng:

— Nói thật với anh tôi kính trước cho anh một ngàn rưỡi, còn ít ngàn kia công chuyện xong xuôi rồi tôi kiếm cho anh mượn; lúng nầy tiền chạy không ra, có bao nhiêu mắc để lo đám hội-đồng đây mà hết trơn hết trọi. Xin anh chịu phiền nán đợi ít lâu. Chuyện bà con anh em, hễ không hứa thì thôi chớ hứa như đinh đóng cột cầu, mấy đời sai chạy. Thôi xê xế bóng, tôi với anh đi xuống Mỹ bản tỉnh rút tên ra cho rồi, chiều về ghé nhà tôi lấy bạc.

Không biết ông cả Sum sợ tranh không lại vì mình ít tiền, sợ thất khó lòng thêm hay muốn lấy tiền để trả nợ mà chịu nhịn thua ông chủ Chẩn. Hoặc giả ông cả nghĩ ứng cử làm được, họ kêu hội-đồng « ủy » vầy khác.

Ông cầm-chủ Chẩn ở lại, biểu bày trò làm gà làm vịt nấu cháo lăng xăng.

(Còn nữa).

Bản-quyền sở hữu.

QUÍ VỊ HÃY ĐỂ Ý CHỚ LẦM

Thuốc điếu hiệu « *TAM-SẮC* » bao ngoài không đổi là vì bao của nó cứng tốt hơn bao giấy mỏng, làm cho thuốc không ỷ và không mất mùi thơm.

HÃY HÚT THUỐC ĐIẾU « HIỆU *TAM-SẮC* »

là một thứ thuốc ngon thượng hạng để lâu không hư. Nhờ vậy mà thuốc nầy dặng nổi danh khắp cả hoàn cầu.

Muốn chữa khỏi bệnh
Sốt-rét-cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hữu hạc độc-nhứt dùng ở trong các thuộc-địa Đại-pháp.
Gởi bán ở các hãng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

Hơi người bị bệnh hen, nên thở cho dễ chịu!

Thở không [illegible] chịu bằng sự khó thở! [illegible] thở bằng [illegible] khó thở [illegible] sự ngày. [illegible] làm sao cho người dược.

Biết bao nhiêu người có bệnh ho, bệnh ho ra đờm sẽ khỏi đau đớn khổ sở nếu chịu chữa bằng thuốc « Sirop des Vosges Cazé! » Thuốc ấy đã chữa khỏi rất nhiều người, có nhiều thơ cảm ơn làm chứng.

Hỡi người bị bệnh hen, bệnh ho ra đờm, trông ngươi ta đi lại nhẹ nhàng mà không ước ao được như vậy sao?

Nếu các người muốn được như mọi người, nếu muốn biết đủ các sự vui sướng ở trên đời, nếu muốn sống thì nên theo lời khuyên của chúng tôi: uống thuốc ngọt Vosges Cazé.

Sự đau đớn sẽ chóng hết ngay, thở được nhẹ nhàng dễ chịu, vì thuốc ngọt Vosges Cazé không thể nào không chữa khỏi bệnh ho sổ mũi, bệnh hen tức ngực, nghe như gió thổi trong ngực và ho cả ngày.

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu bào-chế, hay tại hiệu: CAZÉ Pharm. 58 bis Avenue de Châtillon, Paris

REVELATIONS S[illegible]NS[illegible]TIONNELLES

des VRAIS SECRETS des SCIENCES OCCULTES Sortilèges, Magie, Pratiques secrètes dévoilées. Domination des volontés, force irrésistible assurant à tous RÉUSSITE ET FORTUNE. — Philtres triomphateurs d'amour. — Secrets des guérisseurs de tous pays. — Notice gratuite. Écrire.

SOCIÉTÉ FRANÇAISE
[illegible], Rue du Faub.-Saint-Denis PARIS

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Đại-Dược-Phòng

Mông thưởng Đại-Nam Ngũ đẳng Long bội tinh

Bổn dược-phòng từ ngày lập ra tại Cholon, đường Quảng Đông, môn bài 58 sau dời về số 47 cũng ở đường Quảng Đông, từ ấy nhẫn nay đã ba mươi mấy năm trời, lại cũng nhờ có ông nội của Bổn dược-phòng Chủ-nhân là ông Y-học-sĩ Vi-tế-Sanh để hết lòng nghiên cứu mà chế luyện ra các thứ thuốc rất nên tinh khiết, rất thích hạp thời nghi người lại dùng những thượng phẩm dược liệu trong hai mươi mốt tỉnh ở bên Trung-quốc mà chế ra các thứ thuốc, cao, đơn, huờn, tán, đem qua Nam-Việt, để cho hải nội chư quân-tử chọn lựa mua lấy mà dùng.

Người lại còn gia công gắng sức hiệp trí với các đấng Danh-y mà nghiên cứu các lành dược, rồi nhơn theo phong thổ bên Nam nầy, bốn mùa tám tiết, hàng thứ thể nào tùy nghi mà chế luyện ra cho hạp theo phong thổ xứ nầy; bởi nhờ có dày công như vậy, cho nên những thuốc của Bổn dược-phòng mà bán ra, thì thứ nào cũng tốt, thứ nào cũng hay, bá phát bá trúng, lủ thì lủ nghiệm, công chúng rất hoan nghinh.

Bởi Bổn-dược-phòng Chủ-nhân đã dày công khó nhọc với chăn-quân xã-hội bên cõi Á-đông nầy, chế ra được nhiều thứ thuốc hay, để mà cứu thế tế nhân như vậy, cho nên trong (Khải-Định thất niên) là lúc Tiên-đế Nam-triều giá lâm Saigon. Ngài đã ân tứ cha ông Lương-y Vi-tế-Sanh của Bổn-dược-phòng nhứt diện Kim-Tiền.

Qua năm 1923, Bổn-dược-phòng lại được Kim biên Quốc-vương ân thưởng một Médaillon Moni-Saraphon; đến năm 1929, lại được Kim biên Quốc-vương thưởng thêm một cái médaille bằng vàng nữa.

Mới đây Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là ông Vi Khai, tự Thiều Ba, có công bào chế và chọn lựa các thứ thuốc hay và tinh khiết kỹ lưỡng, gởi qua đấu xảo, quốc tế tại thành Paris, đã được Chánh-phủ ban khen và đại cử với Nam-triều, cho nên Đức Kim Thượng lại ân thưởng cho ông Vi Khai một tấm Đại-Nam Ngũ đẳng Long bội-tinh mà Bổn-dược-phòng đã in cái bằng cấp trên đây cho liệt vị thân chủ lãm thức.

Ấy là một điều rất vẻ vang, rất vinh hạnh cho Bổn-dược-phòng, nên Bổn-dược-phòng đồng nhân chúng tôi phải tạm kính đôi lời ngỏ cùng liệt vị thân chủ yêu quí của Bổn dược-phòng nay, hầu cùng chia vui với chúng tôi và mừng giùm cho Bổn-dược-phòng Chủ-nhân là Vi thiều-Ba Tiên sanh ngày thêm rạng vẻ.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG.
Đồng-nhân cẩn khải.

CỨ DÙ[illegible]

Đau-lưng
Bệnh thấp
Đau gang-thắt lưng

Một hộp 8fr50 PI[illegible]

Thuốc nầ[illegible]
củ gì đều [illegible]
không cần [illegible]
Mồ[illegible]

Buôn[illegible]

Công-dụng thuốc viên PI-LUIN-LỜ PANH KỜ (PILULES PINK) rất thần hiệu để chống lại sự yếu mệt của các cơ thể.

Thuốc **PILULES PINK** sinh nhiều máu tốt và tẩm nhuận các cân tuỷ; thuốc này làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc **PILULES PINK** thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh gầy-mòn, các bệnh tới thì lớn sồ và bệnh trở về già, bệnh đau bao-bì, bệnh nhức đầu, bệnh cần lực mỏi mệt.

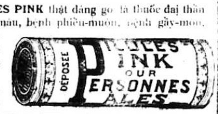

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bao-chế tây.

GLANDOVITAL

thời buổi mới

kiểu cách mới

thanh-xuân cường-lực
nhang **DƯỢC** bằng **TINH-QUẢ**

GLANDOVITAL

trích ở tinh-quả các loài thú trọn lựa vì mạnh nhất và trong khi tinh-quả ấy dương hùng cương; chất ấy chỉ dụng như sau này:

G L A N D O V I T A L
- chỉ bệnh trí-não và kém ngủ.
- khi thân-thể mệt và trí-tuệ trụy.
- khi toàn thân và trí đều nhu nhược.
- muốn tụ sức và phục não.
- dùng sau khi nóng lạnh.
- chừ chứng già sớm.
- cho thêm vẻ hoa-mỹ.
- chừ liệt dương và phụ âm.

GLANDOVITAL

Vì mau kiến hiệu và nhiễm lâu bền vào các tạng, cho nên phục bổ rất công hiệu, mà làm cho ta được khoan khoái trong thân thể và hồi xuân.

Dùng:
GLANDOVITAL H cho đàn ông.
GLANDOVITAL F cho đàn bà.
Uống hết một lọ thứ nhất, thấy người khác hẳn, dễ chịu hơn. Vậy nên uống hết cả liều, thêm hai lọ nữa.

LABORATOIRES ORMOS
31, Rue Le Peletier, PARIS (9e)
Ở Sai-gon: Bán tại hàng bào-chế MUS, số nhà 195 phố Catinat.

Ai muốn?...

Có một người đờn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lãnh nàm ba vị học sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở-ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại điều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường Pierre Flandin số 27 — Saigon

Bịnh sang độc và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trương văn Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ-lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0$90. — Ở xa gởi luôn 1$00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

THUỐC SI-TI-MUY-LON (STIMULOL)

HIỆN CHĂNG-LỰC CHO CÁC NGƯỜI YẾU ỚT, KẺ QUYỆN-ĐẠI, NGƯỜI LIỆT-DƯƠNG

Bào chế theo hoá-học tại viện thuốc quan đốc-tờ thành Ba-lê số 177 phố Jeanne d'Arc, Paris.

Thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) hồi-sinh được bộ máy thần-kinh.

Công-hiệu thần-tốc và lâu-dài. Có nhiều ngàn dấy chứng-thực

Xin hỏi tại hàng bào-chế Pharmacie Centrale J. MUS, đại-lý ở Saigon nhời tận [illegible] về thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) không [illegible]

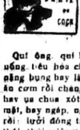

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y-KHOA

POUDRES DE COCK

Qui ông, qui bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngăn tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Qui ông, qui bà hay ụa chua xót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi: lưỡi đóng trắng hơi thở hôi thúi (thúi miệng), sình bụng không?

Qui ông, qui bà ăn uống không tiêu, bất bơn dạ, buồn mửa, khi thì tháo dạ khi thì bón không? Có đau mỏ ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột Poudres de Cock làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tì vị [illegible] lại như củ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực vào nó tiêu hoá cũng dễ ngủ, tạng lục phủ tim, đầu, óc, gan, thận, phế phủ được thông đồng, thì thân tráng kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà ai ai cũng đau tì vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó để mà trị bịnh ấy.

Đôi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.

DÂY BĂNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyên về đường thiệt-nghiệp, lãnh làm nhà-cửa và đình miếu, ấy là cái sở-trường. Bất-luận muốn làm bằng cây chi, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dựng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-lưỡng, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Nhứt là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đều mọi lòng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo.

Nguyễn-văn-Vĩnh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa Lái-thiêu,

Liêu-tr[illegible]

Em thay [illegible]

(*Tiếp*[illegible])

Cách ba năm [illegible] người chủ tiệm [illegible] cũng đón rước [illegible] trước. Mao-Công [illegible] nọ những lời c[illegible] không nghiệm vậ[illegible]

Vương sá-Nhâ[illegible] quan lên tỉnh th[illegible] đi, nên mới bị [illegible] phải là tại tôi n[illegible] linh ở đâu. »

Mao-Công nghe[illegible] hỏi thăm duyên [illegible]

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp **THUỐC VIÊN FOSTER**, bệnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc dễ giàng. Và, nếu ai nhức đầu, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khó chịu, chỉ có **THUỐC VIÊN FOSTER** chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữa danh rất công hiệu cho các bệnh sau này:

Đau-lưng	Nước tiểu đục	Cócặntrongbàng-quang.
Bệnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đaun gang-thắt lưng	Quớt lơi tiểu	Huyết sấu sinh
	Sưng-mắt-cá-chân	mước tiểu vẫn

Hạt hộp 8$50 **PILULES FOSTER** Hạt Hộp 14$85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hãng bào chế tây và gửi mua tại nhà
H. BINAC, Phrm. số 25 Phố Ferdinand, PARIS.

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDO-CHINE

211 213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne

-:- SAIGON -:-

Téléphone 895

COMPAGNIE INTERNATIONALE

A. I. D. L. I.

MUA BÁN Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cất, nhà vườn, phố hàng buôn, kho mướn nhà xưởng, nhà ở phố, đất hạng tại Saigon, Đường Cap Saint-Jacques v. v. Cho vay cách giản tiện có thế chấp. Lãnh tri quản hue lợi, đánh cai quản nhà cửa. Lãnh coi quản vườn tược. Lãnh kiểm soát vườn tược. Đồn chức vụ giao thông

Tant vaut l'alimentation, autant elle
Tant vaut la santé du nourrisson

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner un lait riche, et seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérement ceux qui, bien qu'agréables, sont ou nefastes ou de digestion malaisée. Prise comme base de l'alimentation journalière, adoptée comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux; il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

ENVOI FRANCO D'UNE BOITE-ÉCHANTILLON

1671

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trận kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mất thấy ngày xuân đã thần mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì tự động cử lên thành đồng, một mảy tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, dần đà mất máu, có huyệt bạch, cũ chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bổ, ăn mặt đỏ sáng, tinh thần trần kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Ở PARIS

Các bà sinh đẹp muốn giữ cho da mặt được mịn màng hoạt thì dễ dàng

CRÈME SIMON

thật hiệu nghiệm, hợp theo vệ sanh, giúp ích được và dùng nên dùng.

Mỗi buổi sáng và chiều, khi rửa mặt rồi, còn dương ước, thoa nó lên se thấy hiệu nghiệm liền.

Qui bà không cần phải lựa thứ nào nữa, qui bà nên chăm một thứ đó mà thôi.

Giúp học thêm tiếng Pháp

CUỐN

HỌC LÀM PHÁP VĂN

CỦA ÔNG

TRẦN-VĂN-THẠCH

Cử nhơn Văn-chương

Được công chúng hoan nghinh

ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2800 CUỐN TRONG 4 THÁNG

Gởi mua nơi:

Imprimerie-Librairie de l'Union

Saigon

Bột PHOSCAO

Có trữ bán khắp mọi nơi

GÂY MÒN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bò

Làm cho Sung tức máu mạnh. Ấy là một vị thuốc của các Đường y trứ danh. Thuốc nầy hiệu nghiệm bổ bổ hơn hết các thứ thuốc và tinh tốt. Của nhà thương tại thành Paris đều dùng cả.

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

HÃY NÀI GÁI KÝ TÊN : **MIDY**

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu **MIDY**.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mày nhà Thuốc.

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cư
Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng
Đau mình, đau mẩy, đau lưng. Nhứt gân cốt, trệt ca

có bận cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi hỏi cho đặng hiệu **"USINES DU RHONE"** mới chắc thuốc tốt, tinh tọng và thiệt hiệu-nghiệm.

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ-BI-LỚ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhồi pha vận nước lã.

Thiếu chất ở lá gan
Bịnh tào kết — Bịnh gây mòn.
Bịnh nọcót da.
Bịnh ở các xứ nóng.

E. DEHAUSSY, là người đốc lý khoa vật lý, cứ nhân khoa cách-trí. Nguyên làm đầu coi các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG BÁO CHÍ TÂY

Sirops Pharmacies MUS SOCHAINT HARBIN HOUSSE, SARREAU, FRANCO-ANNAMITE

Liêu-trai chí dị

Em thay duyên chị

(Tiếp theo)

Cách ba năm sau, lại đi thi nữa, người chủ tiệm là Vương-xá-Nhân cũng đón rước và đãi đằng như trước. Mạo-Công bèn nói rằng : « Lúc no những lời của người nói sao không nghiệm vậy ? »

Vương-xá-Nhân nói : « Ấy là tại quan lớn tinh thâm ý muốn đổi vợ đi, nên mới bị âm-tí đánh rớt, chớ phải là tại tôi nặm chiêm-bao không linh ở đâu. »

Mạo-Công nghe nói sửng sốt, bèn hỏi thăm duyên cớ. Chừng ấy mới hay khi mình đi rồi người chủ tiệm lại nằm chiêm-bao nữa, việc mình tính quấy trong lòng mà sao thần-minh lại rõ thấu hết. Mạo-Công nghĩ mà giựt mình, bèn ăn năn và kính sợ chẳng cùng ; trọng lòng lặng đứng đứng trơ trơ như hình đất tượng cây. Người chủ tiệm nói : « Xin quan lớn hãy lo mà tự tải lấy, bỗ nào cũng nhắc lấy Giải-nguyên.

Khoa ấy thiệt Mạo-Công thì đỗ giải-nguyên, từ đó Phu-nhân lại hết bịnh, tóc lần lần lại mọc ra dài, nhan-sắc càng ngày tợi càng trẻ nên đẹp xinh đẹp. Còn người chị thì gả cho con trai một ông nhà giàu trong xóm, nàng ấy lấy làm tự cao ; ai ngờ người chồng là một tay biếng-nhác, sau lần lần nhà ấy suy sụp mà hóa ra nghèo, bếp nát vắn tanh, trơ trơ 4 vách ; nay nghe em gái của mình đã trở nên một bà-vợ của một vị Hiền-Liêm trong lòng hổ thẹn đến đổi chị em rủ mà phải tránh đường đi, không dám cho em mình thấy mặt. Chẳng bao lâu chồng con chị lại chết, nhà càng ngày càng mạt, bèn cạo đầu làm vãi mà đi tu.

Đến sau Mạo-Công thăng lần lên chức Tể-Tướng mà về, thì mụ vải (*tức là con chị*) lại gắng gượng sai nữ-hành-giả đến phủ mà hỏi thăm, có ý trông em mình cho chác chút đỉnh.

Khi đến nơi Phu-nhân (*tức là con em*) bèn lấy hàng lụa mà cho, lại gói vàng đầu ở trong cây lụa, Nữ-hành-Giả không hay ôm hàng lụa đem về cho sư-cô, sư-cô không thấy cho tiền bạc chi hết thì lấy làm thất vọng bèn nổi giận mà nói rằng : « Phải nó cho ta tiền bạc, thì ta còn để mua gạo mua thóc mà dùng, chớ nó cho những đồ nầy tại ta dùng để làm gì. » Hiền khiên nữ hành-giả đem trả lại nết. Mạo Công với Phu-nhân sanh nghi, đến chừng mở cây lụa ra mà coi, lại thì thấy vàng còn ý nguyên trong đó. Chừng ấy mới biết rõ sao mà trả đồ lại, bèn cười mà nói với Nữ-hành-Giả rằng : « Thầy cần người vô phước lắm, giá có một trăm ngoài lượng, mà còi không được thay, huống chi lão-thượng-thơ của ta đây, chỉ sợ phước trạch gì mà theo người cho được. » Nói rồi bèn lấy ra năm mươi lượng bạc giao cho Nữ-hành-Giả và dặng rằng : « Thôi, ngươi hãy chịu khó đem số bạc nầy về cho thầy ngươi xài ; nếu ta cho nhiều, thì ta lại e cho người phước bạc khó mà cầm được. »

Nữ-hành-Giả trở về thuật rõ hết cho nữ-sư nghe. Nữ-sư bèn làm thinh mà than thầm, lại nghĩ đến những việc ấy mình đã làm nơi ngày bình sanh mà phàng ngán ; chừng ấy mới biết nận hư tốt xấu đều do nơi trời chớ không phải là người mà muốn được đâu.

Đến sau người chủ tiệm là Vương-xá-Nhân, quả bị nhân-mạng mà phải ở tù ; may nhờ có sức Mạo-Công giải khỏi, y như điềm chiêm-bao mà thần-nhân mách bảo lúc nọ.

CHUNG

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES

Le Gérant : LÂM-VĂN-NGÔ.

IMPRIMERIE DU LỤC TỈNH TÂN-VĂN

Directeur Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.

42, Rue Lucien Mossard, — SAIGON

Tirage : 2319 exemplaires
le 19 mai 1933

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢNG-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP :- SAIGON 26, đường Chaigneau
Chi ngành ở tại Hanoi - 58 Đại lộ France Garnier

Muốn dự để
Lập tư bổn
Muốn có sẵng vốn
cho con cất lúc đôi bạn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM :
Vé 1.000 đồng. — trả mỗi tháng 8 đồng.
Vé 500 đồng. — trả mỗi tháng 4 đồng.
Vé 250 đồng. — trả mỗi tháng 2 đồng.

Đặng dự vào.
1°—*Cuộc xổ số hồi vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.*
2°— *Cuộc chia ½ tiền lời của Hội, sau khi đóng đặng 2 năm.*

Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quảng lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé 100.000.000 Francs
Réserves au 31 12-30 110.568.181 Frs

SIÈGE SOCIAL
96 Bd Haussmann PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMÉA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUÉ—	PAPEETE
TIENTSIN	NAM-DINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHÉRY
	QUINHON	
	TOURANE	
	—VINH—	SINGAPORE

Corre pondants dans le monde entier
Toutes opérations de Banque

SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

Các cô có em !
HÃY CHO CÁC EM NHỎ CỦA QUÍ CÔ
ĂN SỮA ĐẶT CÔ ĐƯỜNG
NESTLE

HIỆU
con chim
là một thứ vật thực rất lành,
rất bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 33 đường Mac Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít bằng chữ Quốc ngữ của bác sĩ Vidal — Quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
một chất là được thuốc bào chế tinh sảo và công hiệu

1207

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison Fondée en 1900
rue d'Arras et Lucien Lecouture
CHODUI SAIGON

E
Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép đề tắt : (Adresse télégraphique) BARACAO. SAIGON

VÔ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lecouture. — Chodui
gần trại linh tập Ô-ma

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khan uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau Can, tì phế, không dè nó làm cho bịnh đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng nọa, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trị cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch, tạng ấy chuyển vận đặng nhan mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Đồng thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực vào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sình ruột sưng ban tử sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cỏ trong trắng trong gà đau hậu thủng, vì lỗ lỏi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Bọc thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc, để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh NORD

Thuốc mới bài uống vào lỗ miệng, trị
BỊNH TIỀM LA
Uống thế khỏi chích thuốc

SIGMARGYL
Laboratoire Chimiothérapique, 2 Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

A Saigon : L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MUL, Pharmacie Centrale

Elixir tonique ANTIGLAIREUX
du Dr GUILLIÉ

La thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do
Mật uế và Đờm dãi
sinh ra, nghĩa là
các bịnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bịnh động huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên kẻ
G. ROCHER, Bào chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

TIÊU ĐỘC — PHÁT-HÃN
TA LOC
Mấu ta bằng thuốc
SAN-SỜ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỜ
(Salsepareille Parisienne)
TRỪ TIỆT BỆNH NGOÀI DA — MÁU LẠO TIT ĐỜ V. V.
Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bịnh ngoài da
Bán tại khắp các hãng hàng-chế tây
THANH LƯƠNG
Bán buôn tại nhà S. rue Viveane PARIS

Feuilleton n° 56

AI-TÌNH TIỂU-THUYẾT

BẠC MẠNG OAN ƯƠNG

CHƯƠNG THỨ HAI MƯƠI BA
« Thâm tạo đạo cốt »
Tiếp theo

Bởi Liên-Phủ nghĩ rằng : Thục-Lan xuất giá với họ Trịnh, chẳng qua vì mục cha ép buộc, xét tâm sự của nàng sau trước, chẳng phải nàng phụ nghĩa vong ân, người vô tội mà gặp thảm họa thế nầy, không biết có sao mà nói, Phụ-thân ta không xét lại cho kỹ, ông buộc ân Thục-Lan tiền căn hậu kiếp thiệt oan. Than ôi..... người sanh trong cõi trần hoàn, giống như giấc chiêm bao không khác, dầu ai giàu sang bực nào đi nữa, cũng không khỏi ba thước đất làm mồ, rất đỗi đời Thượng-cổ kẻ chết không chôn, lấng tử-thi ra chộ khe suối, đến nỗi chồn-cáo xúm nhau ăn thịt, ruồi muỗi nuốt máu huyết của tử-thi, cái thảm trạng người chết đời xưa, còn hơn Thục-Lan bị đào mồ ngày nay nữa, nhưng thời giá-mang về đời Thượng-cổ, chỉ thấy Cổ-sử chép lại mà thôi, còn thảm trạng của Thục-Lan trước mắt bây giờ, khiến ta chịu sao cho thấu, Liên-Phủ suy nghĩ làm vậy, chẳng là cư sầu thảm Thục-Lan hoài.

Từ ngày Thục-Lan bị thảm kịch đao mồ, Liên-Phủ đối với việc nầy, như ngủ cuộ sau-mươn mấy lớp, ngủ cuộc đời như Xuân hoa Thu nguyệt, sắc sắc rồi lại không không, cuộ quan niệm của chàng, chỉ muốn chết theo Thục-Lan danh dạ, vì chàng ngủ người đời không ai khỏi chết, chết trước và chết sau cũng một kiếp chết như nhau, huống chi chàng có chết con thưa tự về sau, tuy chàng chết sớm cũng vô hại, Liên-Phủ đã có ý đã định, muốn tới viếng chỗ mộ của Thục-Lan, chàng ta chưa kịp xuất hành, bỗng thấy một người tới nhà đang đột, người ấy là bạn hữu của Liên-Phủ, tánh danh là Vương-diệu-Tinh, Liên-Phủ tay bắt mặt mừng, tiếp đãi Vương-diệu-Tinh tử tế. Diệu-Tinh ghé mắt ngó Liên-Phủ một cái, rồi xin lối hỏi rằng : Tiểu-đệ cách biệt Đại-ca đã lâu, vì bận việc nhà không tới lui thăm viếng, nay thấy Đại-ca mặt sầu mày thảm, không có nết cười vui vẻ như xưa, ý giả Đại-ca vì nỗi trung niên (trung-niên tang thê), cho nên Đại-ca buồn bực làm vậy, phải vậy không Đại-ca?

Liên-Phủ chưa kịp trả lời, Vương-diệu-Tinh nói tiếp : Tiểu-đệ tôi đây có việc, muốn thưởng nghị với Đại-ca lời nầy, Tiểu-muội có một người biền-muội họ Ngô, vẫn là tân-học nữ-sĩ, năm nay dung mươi tám tuổi, tài sắc ít kẻ sánh tày, nhân dịp Tân-phu-nhơn sơm cách cỏi trần, Đệ-ca không có người chủ-quí, Tiểu-đệ muốn hiến Biền-muội cho Đại-ca làm vợ, đặng Đại-ca chấp mối giao loan, chỗ anh em bạn hữu với nhau, cho nên Tiểu-đệ dám nói thiệt tình làm vậy.

Liên-Phủ rơi lụy đáp rằng : Hiền-hữu có lòng kiếm vợ cho tôi, tôi xin cảm ơn đa tạ, song tôi có câu nói chẳng lành làm vậy, Đại-ca dương lúc thảm sầu tang bấu, tài nhiên phải kiếm vợ khác giải buồn, bề có Loa cười ngọc thôi trong chỗ khuê phòng, thời Đại-ca không có sự thảm sầu như trước nữa.

Liên-Phủ lắc đầu nói rằng : Không phải vậy..... nay tôi nửa sống nửa chết, không quan niệm tới chỗ tình đức nữa rồi, dầu có hoa cười ngọc thốt như không, tôi giải buồn làm sao cho được, chẳng bao lâu ngày nữa, tôi bội diện với vợ tôi ở dưới suối vàng.

Vương-diệu-Tinh ứng khẩu tiếp rằng : Đại-ca nói cái gì lạ vậy, Đại-ca thương tưởng người vợ đã chết, thời Đại-ca không lấy vợ khác phải rồi, ai đời vợ chết mà mình chết theo, thiên hạ chẳng có ai điên cuồng làm vậy.

Liên-Phủ nói : Hiền-hữu nói bấy nhiêu lời, chẳng qua lấy lý thuyết bề ngoài mà nói, còn nội dụng của tôi có chỗ đau đớn, Hiền-hữu chưa biết cho tường.

(Mai tiếp).

ESSENCE
LOTION
POUDRE
SAVON
BRILLANTINE

TẤT THƯỢNG HẠNG

ADOREIS

Gellé Frères Paris

Enseignement Primaire,
Primaire Supérieur et Secondaire

LYCŒUM LIBRE HONG-BANG

68, 70, Rue Jules Ferry et 89, Rue Lamblot — HANOI

Là Trường tư lớn nhứt ở Đông Pháp chỉ **mới có Trường** nầy được phép mở đến ban **Tú tài** có đủ các lớp: từ lớp Đồng-ấu (Cours Enfantin) đến ban Tú tài (Cours du Baccalauréat) có lớp riêng cho nữ học-sanh, có thêm lớp ô chuyên dạy pháp-văn, toán pháp, triết học, có lẽ nhà đại thi sĩ Nguyễn-khắc-Hiếu cũng dẫn dạy nhân văn và quốc văn buổi tối. Có ở cho học-sanh ăn ở trong trường, tiền ăn học không tính đắt. Có phòng thí nghiệm, có thư viện xem sách, có sân chơi um tùm cây cối rộng non một vạn thước vuông. Kỷ luật rất nghiêm nhặt. Giáo-sư (Tây Nam) Tú tài, Cử nhân, Kỹ sư hết lòng giúp việc.

Quan-đốc-công Leuriette Ferron, Cựu ân khoa văn chương triết học, nguyên chánh sở Cứu tế Toàn quyền Đông Pháp, đã diễn thuyết hơn 100 lần các tỉnh trong Nam ngoài 10 năm để đào luyện cho học thiếu-niên Pháp trong khoảng 30 năm trở nay lại đổ hết tâm lực rèn cặp cho học thiếu niên Annam cho chóng được thành tài.

Ngày nay đã có một trường qui mô kỷ luật như thế thưởng học-sanh phụ huynh học-sanh không phải lo phiền về sự giáo dục nữa.

Ngày khai trường đến *1er Septembre* xong vì người xin học lắm quá và chưa sửa nhà trường cho xong, nên mới có các lớp về sơ đẳng (cycle primaire) và về ban Tú-tài (cycle secondaire) bắt đầu học còn các lớp Cao-đẳng tiểu học (cycle primaire supérieur) bắt đầu khai giảng ngày 5 Septembre.

N. B. — Ở xa hay không thì được vào trường nhà nước chậm 1 ngày cũng nhận.

NÀY THUỐC CHỨ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc tiến-dược nhứt để chữa bệnh... bệnh đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn thứ nước tiểu đục, hay vàng, hay nấu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai rằng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy chăng-kiến, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà khi sẽ bồng, huyết mạch không điều hay ngày ngất, cũng nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 8fr50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14fr85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gởi mua tại nhà
H. BINAG, Pharm., số 28 Phố Ferdinand, PARIS.

NẾU BỆNH HO

LÀM ĐAU RÚT NGỰC...

Không bao giờ ta có thể ho ngay lập tức. Trước hết bị phát [illegible], nặng dần, nặng thêm. Trước tiên thường ho khan vài tiếng sau tại dần thành [illegible] ngày, sương sương đau nhức vô kể. Hoặc các người [illegible] ho cảm, bệnh ho sổ mũi cũ lâu không chữa, các người nó cứ [illegible] ngày lập tức uống thuốc ngọt hiệu Vosges Cazé [illegible] thì tức khắc bệnh ho thì chỉ có thuốc ấy là [illegible] hiệu nhất, ho nặng cũng vậy.

Cũng tại không, ấy là vì nhờ những đau. Các người bị ho mấy cái nầy cho uống ít. Les cafés (Ardennes).

« Tôi dùng thuốc ngọt Sirop Vosges đã mười ngày rồi. Ngày từ mấy hôm đầu, tôi đã thấy thuốc đó kiến hiệu một cách là lùng qua. Nay tôi được rõ chua lắm, ho đã sắp tan, ngủ yên như trước. Vì vậy trong họ tôi cứ dùng thuốc ngọt "Cazé" cả ».

Có như vậy, các người thử nghĩ mà xem: thuốc ngọt hiệu "Vosges Cazé" đã kiến hiệu cho nhiều người khác sao lại không kiến hiệu cho các người?

Hoặc các người mắc bệnh ho sổ mũi, hoặc bệnh ho đờm, hoặc bệnh ho [illegible] thuốc ngọt hiệu "Vosges Cazé" chỉ có thuốc đó làm cho đỡ ngay.

Sirop des Vosges Cazé

Bán tại các hiệu non chỗ, hay tại hiệu:
CAZÉ Pharmacien 68 bis Avenue de Châtillon, PARIS

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÃNH CÁC CHỨNG:
Nhức xương cốt, bịnh hay mắc đái, đau mình nhức gân, đau, lợn cợn có cát, đau lắc léo

CÁC VỊ SÀNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT — Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha lấp ra nước suối
PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba viên, khi ăn rồi thì để tiêu tang
COMPRIMES VICHY-ETAT — Để cho mọi người làm ra nước mạch hơi đá, uống cho ăn mau tiêu

COI CHỪNG LẮM BỐ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

DẦU "CRESYL" THIỆT

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM ĐỒ HƠI ĐỘC ĐỊA — ĐỀU MÙI HÔI HÁM
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN [illegible] là bịnh giác-lời, thiên-thời,
THIỆT HỮU ÍCH [illegible] tẩy trong đồ ăn, [illegible] cho khỏi độc-địa, đồ
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM HƠN [illegible]

Có một mình thứ dầu "CRESYL-JEYES" đúng trọn [illegible] hiệu mà thôi.
HÃY CẨN CỐ ĐỘNG [illegible] hiệu khác, nhẫn hiệu "CRÉSYL-JEYES"

THỬ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU

MORRHUOL CHAPOTEAUT

MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay lắm *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhôm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho lỗn.*

Mỗi nơi trữ tại đường Vivienne Paris, miễn phí số 8.

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PILULES PANH KỜ

(PILULES PINK)

HÃY THẬN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ TIÊU MẾT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh nhiều máu tốt và tăng nhuận các ăn tủy; thuốc nầy làm cho mặt đỏ, làm cho các nước trong dạ dầy hồng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của các cơ thể. Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn các bịnh trở về già bịnh đau bao-bì, bịnh nhức đầu, bịnh căn lực mỏi mệt.

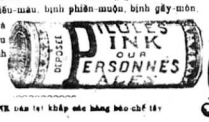

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào chế tây